

Bal'amī, III.c Le trait de chasseur de Bahrām Gur (Trait de chasseur de Bahrām Gur)

Informations générales

Date IXe- début Xe s.

extrait situé sous le règne de Yazdgird Ier et Wahrām V

Langue persan

Type de contenu Texte historiographique

Comment citer cette page

Bal'amī, III.c *Le trait de chasseur de Bahrām Gur* (Trait de chasseur de Bahrām Gur) IXe-
début Xe s.

Projet ANR TransPerse (CeRMI, CNRS) ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle).

Consulté le 13/02/2026 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/TransPerse/items/show/528>

Copier

Informations éditoriales

Éditions

- Traduction persane (Bal'ami)

Tārīhnāmah-'i Ṭabarī / girdānidah-'i mansūb bih Bal'amī ; bih taṣḥīḥ wa taḥṣīyah-'i Muḥammad Rawšān. Téhéran : Surūš, 2001, 5 vol. (1320, 1905 p.), Bibliogr. p. [1901]-1905. Index.

- Traduction allemande partielle:

Nöldeke, Th., *Geschichte der Perser und Araber zur Zeit der Sassaniden aus der Arabischen Chronik des Tabari*, Leiden, 1879, réimpr. 1973.

- Traduction française:

Zotenberg, H., *Chronique de Tabari*, II, Paris, 1869, Partie II, Chapitre XXI, p. 105-109.

- Traduction anglaise:

. Bosworth, E., *The History of al-Ṭabarī. The Sasanids, the Byzantines, the Lakmids*, New York, 1999.

. traduction anglaise du passage sur Bosworth: cf. Greatrex, G., Lieu, S. N. C., *The*

Références bibliographiques

à compléter

Khalegi-Motlagh, D., «[Amīrak Bal'amī](#)», Encyclopaedia Iranica I/9, Costa Mesa, 1989, p. 971-972.

- Zadeh, T. «al-Bal'amī», The Encyclopedia of Islam, New Edition, III, Leiden, New York, 1986.

([voir le lien](#)) Référence à vérifier

Liens

- Traduction française par H. Zotenberg, [Chronique de Tabari, Tome 2](#) (en libre accès sur Archive).

Indexation

Noms propres [al-Mundhir b. al-Nu'mān](#), [Arabes](#), [Djewānī](#), [Nu'mān](#), [Perses](#), [Wahrām V](#), [Yazdgird Ier](#)

Toponymes [Perse](#)

Sujets [ambassade](#), [héritage](#)

Traduction

Texte

Partie II, chapitre XXI
Histoire de Wahrām Gūr, fils de Yazdgird.
Ambassade perse

[trad. Zotenberg, p. 114] Yazdgird avait eu un chef des missions, un homme d'une grande intelligence, nommé Djewānī, qu'il envoyait partout où il y avait une mission à remplir. Les Perses résolurent d'un commun accord de l'envoyer vers Mundhīr, sur le littoral, afin qu'il vit pour quelle raison il avait envoyé No'mān. Quand l'envoyé arriva auprès de Mundhīr, celui-ci lui dit: «Ce n'est pas moi qui ai envoyé No'mān, c'est le roi Wahrām qui l'a envoyé, parce que vous avez donné son royaume et son héritage à un autre, contre tout droit; maintenant il cherche à reconquérir son droit.» Puis il lui dit: «Rends-toi auprès de lui, pour voir ce qu'il dira.» Puis il l'envoya, avec quelqu'un des siens, auprès de Wahrām. Quand l'ambassadeur vit Wahrām, il fut étonné de son extérieur et de ses manières. Wahrām avait alors vingt-trois ans. L'ambassadeur fut dans le ravissement. Wahrām causa avec lui, lui fit des reproches et lui dit: «Vous avez méconnu mes droits et donné mon héritage à un autre; vous saviez [cependant] que j'y avais plus de titres que tout autre. Puis il lui fit de bonnes promesses et lui dit: «Je ne ferai pas attention à votre conduite passée et **[trad. Zotenberg, p. 115]** je vous traiterai bien. Vous avez eu la crainte de Yazdgird, et vous avez cru que mes dispositions étaient comme les siennes. Cependant, quand je me suis rendu auprès de lui, je n'ai pas pu supporter de rester avec lui; je l'ai quitté et je suis venu ici, et

j'ai fait à Dieu le vœu solennel que, si j'obtiens la royauté, je ne suivrai pas son exemple, et qu'en toute chose où il a fait le mal je ferai le bien, et que la où il a exercé l'oppression j'exercerai la bienveillance.» Aussitôt l'ambassadeur le quitta, vint auprès de Mundhîr et lui dit: «Si les Perses avaient su combien sont grandes les qualités de ce roi, ils n'auraient jamais établi un autre roi que lui.» Mundhîr dit: «Retourne et dis-leur tout ce que tu as entendu de la bouche du roi.» L'envoyé retourna en Perse, et, trois jours après, Mundhîr avec cent mille Arabes et avec Wahrâm le suivirent.

Traducteur(s)Hermann Zotenberg

Édition numérique

Vérification et relecturePoupak Rafii Nejad

Éditeur numériqueProjet ANR TransPerse (CeRMI, CNRS) ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle).

Mentions légalesFiche : Projet ANR TransPerse (CeRMI, CNRS) ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR).

Notice créée par [Poupak Rafii Nejad](#) Notice créée le 28/02/2022 Dernière modification le 01/07/2022

و هر بدان حمل سواد پنست، و عجم بد و کس فرستادند که بد چه کار آمدی، یگری تا
ترا چه کار نموده‌اند؟ و مریزدجرد را صاحب رسایلی بود نام وی جوانی، مردی با
عقل و تدبیر، هر کجا بیزدجرد رسولی خواستی فرستادن او را فرستادی. و عجم همه
گرد آمدند و او را به رسولی سوی مُنذر فرستادند تا بنگرند که نعمان را به چه کار
فرستاده است. مُنذر گفت: من نعمان را نفرستادم و نعمان را بهرام فرستاده است که
شما میراث او کس دیگر را دادید. وی حق و ملک خویش طلب کند. و رسول را
گفت: شو و ملک را بین ترا خود چه گوید. و او را با کسان خویش پیش بهرام
فرستاد.

چون آن رسول بهرام بدبود، متحیر شد اnder صورت او و مجلس او، و بدان وقت
بهرام بیست ساله بود. رسول را از وی هول آمد. بهرام با وی سخن گفت و با وی ۱۰
عتاب کرد که شما حق من باز داشتید و این میراث من کس دیگر را دادید که او را
حق نبود. پس او را وعده‌های نیکو کرد که: من به کردار شما بنگرم که شما از
بیزدجرد ترسیده‌اید به بد معاملتی وی با شما، و شما چنان پنداشتید که مذهب و
سیرت من همچنانکه پدر است؛ و من نزد او شدم و یک سال نزدیک او بودم، مذهب
وسیرت وی بدبودم، نتوانستم با وی شکیبا بی کردن و آن بیدادیها نتوانستم دیدن، و ۱۵
با خوی او زندگانی نتوانستم کردن. پس از پیش وی بر قدم و ایدر آمد و با خدای
عز و جل نذر گردم که چون ملک به من آید من آن مذهب وی کار نبندم، و هر چه
وی بدی کرده است من نیکویی کنم؛ و امروز هم بر آنم.

پس رسول از پیش وی بیرون آمد و سوی مُنذر شد و گفت: اگر مردمان عجم
بدانستندی که فعل و تمیز و خرد و سیرت این ملک چنین است و نیت او با ما راست ۲۰
است، هرگز بر وی کسی دیگر نگزیدندی. مُنذر گفت: باز گرد و هر چه از ملک
شنیدی ایشان را بگوی. رسول بازگشت و روز سدیگر مُنذر با سی هزار مرد عرب و
بهرام از پس بر قدم. پس چون مُنذر و پیشرا با سپاه پادشاه شهر فرود آمدند. پیشان عجم
و حکما و موبدان موید بیرون آمدند و سوی مُنذر شدند: مُنذر گفت: سوی ملک
شوید تا چه فرماید و چه گوید. ایشان سوی بهرام آمدند و مُنذر با ایشان بیامد. بهرام ۲۵